

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรี ในด้าน 1) ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับนาฏศิลป์และดนตรีพื้นเมือง 2) ด้านทักษะการปฏิบัติจังหวะ และการปฏิบัติทำรำประกอบจังหวะพื้นเมือง 3) ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรี ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมระหว่างกลุ่มที่เรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรีพื้นเมืองโดยใช้จังหวะแข็งและจังหวะตึงนง โดยกำหนดให้มีกลุ่มทดลองจำนวน 7 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนดนตรีจังหวะตึงนงก่อนเรียนนาฏศิลป์จังหวะตึงนง, กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนดนตรีจังหวะตึงนงก่อนเรียนนาฏศิลป์จังหวะแข็ง, กลุ่มทดลองที่ 3 เรียนดนตรีจังหวะแข็งก่อนเรียนนาฏศิลป์จังหวะตึงนง, กลุ่มทดลองที่ 4 เรียนดนตรีจังหวะแข็งก่อนเรียนนาฏศิลป์จังหวะแข็ง, กลุ่มทดลองที่ 5 เรียนนาฏศิลป์จังหวะตึงนงก่อนเรียนดนตรีจังหวะตึงนง, กลุ่มทดลองที่ 6 เรียนนาฏศิลป์จังหวะแข็งก่อนเรียนดนตรีจังหวะแข็ง, กลุ่มทดลองที่ 7 เรียนนาฏศิลป์จังหวะตึงนงก่อนเรียนดนตรีจังหวะแข็ง โดยใช้ระยะเวลาการทดลอง 18 สัปดาห์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ระเบียบวิธีทางสถิติประเภทการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนในด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ 1 2 3 และ 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ด้านความรู้และด้านทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านเจตคติของกลุ่มทดลองที่ 1 2 3 และ 4 ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาดนตรีของนักเรียนในด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านเจตคติ ของกลุ่มทดลองที่ 5 6 และ 7 พบว่ามีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ที่ไม่แตกต่างกัน ด้านทักษะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านเจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The objective of this research is to compare the achievement of the students studying Dance and Music in terms of 1) knowledge in Dance and Folklore Music, 2) skills in rhythmic practice and dance posture practice according to folklore music, 3) and attitude towards learning Dance and Music of the two groups of grade 2 students from Chulalongkorn University Demonstration School. The students participating in the study were divided into seven subgroups. Students in group 1 learned Tueng Nong Music prior to Tueng Nong Dance; group 2 Tueng Nong Music prior to Serng Dance; group 3 Serng Music prior to Tueng Nong Dance; group 4 Serng Music prior to Serng Dance; group 5 Tueng Nong Dance prior to Tueng Nong Music; group 6 Serng Dance prior to Serng Music; group 7 Serng Dance prior to Tueng Nong Music. The experiment lasted 18 weeks. The data analysis was based on One-way Analysis of Variance.

It was found that the average Dance scores concerning knowledge and skill of the students in group 1, 2, 3 and 4 were statistically significant at .001 level. However, attitudes of students in those four groups do not differ statistically. The average Music scores of the students in groups 5, 6 and 7 were statistically significant in the aspects of skills and attitude at the level of .001 and .05, respectively. On the other hand, the average scores of these students do not differ statistically in the area of knowledge.